

A tak dokud je čas, čiňme dobře všem, nejvíce však těm, kteří patří do rodiny víry.

Ga 6,10.

Říjen 2017

CASD Valašské Meziříčí

Úkoly

- 7.10. – Apoštol Pavel v Římě
14.10. – Život v době „nové smlouvy“
21.10. – Daleko od Boží slávy
28.10. – Ospravedlnění z víry

Rozpis učitelů a kázání

Datum	Učitel sobotní školy	Kázání	Sobotní škola mládeže
7.10.	Pavel Pimek	Pavel Kostečka	Ivana Burešová
14.10.	Petr Kimler	Zdeněk Lukšík	Zdena Pimková
21.10.	Bohumil Mroček	Blanka Novotná	Petr Chára
28.10.	Anna Petrovičová	Pavel Kostečka	Ivana Burešová

Blahopřání k narozeninám

31.10. – Ludmila Kovářová

ADRA Klub zdraví informuje

12.10.2017 - Zamlčený původ slovanské kultury

Ing. Mojmír Mišun

26.10.2017 - Koření života – Ferdinand Janek

Začal židovský rok 5778

Začátek židovského Nového roku, který se nazývá Roš Hašana, což znamená Hlava roku, připadl v tomto roce na 21.září. Začal ve středu 20.září po západu Slunce jako všechny židovské svátky.

Roš Hašana je dnem zúčtování za všechny skutky předcházejícího roku. Lidé se na něho připravují už během posledního měsíce starého roku, měsíce Elul. Tato příprava má lidi vytrhnout z náboženské lhostejnosti a obrátit mysl k Bohu, jehož příkazy během minulého roku porušili.

Židovský Nový rok je spojený s hlučnými oslavami. Podstatou svátku je duchovní znovuzrození, ponoření se lidí do sebe, meditace. Podle tradice na Roš Hašana Bůh rozhoduje o osudu každého člověka v nadcházejícím roce a zkoumá minulé činy. Je to tedy den zodpovědnosti před Bohem.

V Talmudu se Roš Hašana připomíná jako výjimečný den stvoření světa, je tedy také vzpomínkou na začátek bytí a zároveň i den, na který se váže naděje do budoucnosti.

Nový rok se slaví v synagoze i domácnosti. Během speciální liturgie v synagoze se troubí na beraní roh – šofar. Zatroubení na něj symbolicky připomíná, že je čas změnit svoje životy k lepšímu. Židovské rodiny a přátelé se na Nový rok setkávají při společném stole. Je zvykem servírovat pečivo chala ve speciálním kruhovém tvaru, což symbolizuje kruh života. Chala se namáčí do medu, což je zase symbol naděje na sladký Nový rok. Do medu se namáčejí jablka a tradičními dezerty jsou medový a jablkový koláč.

Roš Hašana otvírá řadu svátečních dní, které se nazývají Vysoké svátky. Jejich vrcholem bude 10 dní po začátku Nového roku nejvýznamnější svátek židovského kalendáře – Jom Kipur, neboli Den smíření.

Co na srdci, to na jazyku

Při modlitbě pak nemluvte naprázdno jako pohané; oni si myslí, že budou vyslyšeni pro množství svých slov. Nebud'te jako oni; vždyť váš Otec ví, co potřebujete, dříve než ho prosíte. Mt 6,7.8

Pokud Boha dobře neznám, může se mi modlitba stát pouze určitým rituálem, který používám k nátlaku na Boha. Když ihned nereaguje, mohu svůj tlak zvyšovat tím, že přidávám další a další slova. Nakonec už ani nevěřím, že Bůh mou modlitbu slyší. Ale pokračuji v ní dál, protože jsem si na tento obřad zvykl. Bůh neposuzuje mou modlitbu podle množství slov. Dokonce mne nepochválí, když při ní dokážu mluvit v rýmech. Když se modlím, Boha zajímá jedině: zda má slova vyjadřují to, co skutečně cítím.

Syn měl tehdy šest let. Bydleli jsme v budově, kde byla modlitebna naší církve. Jednou ve středu se ptal: „*Mami, co je to dnes ve sboru? Proč tam jsou lidé? Dnes přece není sobota.*“ Maminka mu vysvětlila, že každou středu se tam setkávají lidé, aby se spolu modlili. Takovým setkáním říkají „modlitební chvíle“.

Vlastík prosil, jestli by se mohl jít podívat, jak taková „modlitební chvíle“ probíhá. Nakonec, poučen o tom, jak se má chovat, odešel mezi dospělé. Když se vrátil, měl další otázku: „Maminko, proč tomu říkají modlitební chvíle, když to trvá tak dlouho?“

Ježíš dobře věděl, co křesťané dokážou udělat z modlitby. Proto předem varuje před vším, co v našich očích udělá z modlitby nezáživný obřad. Přeje si, aby se modlitba stala naší každodenní radostí a potřebou, bez které si náš život nebudeme umět představit.

Dnešní text však mnohé lidi provokuje k otázce: „A proč se mám vlastně modlit, když Bůh stejně ví dřív než já, co chci říct?“ Modlitba není jen předávání informací. Modlitba je také intimním sdílením našich pocitů. Je to otevření 13. komnaty a vzájemné vyznání lásky. Bez takového vyznávání lásky časem ochladne každý vztah.

Vlastimil Fůrst

Modlitební týden 4.11. – 10.11.2017

Hana Pinknerová - Nemohla jsem za nic na světě najít klíče

Nemohla jsem za nic na světě najít klíče. Už jsem se podívala na všechna možná i nemožná místa, kde bych je mohla mít. Prošacovala jsem kapsy obou mých zimních kabátů, i když nosím jen jeden a ten druhý jsem na sobě letos ještě neměla. Nic. Podívala jsem se do všech svých kabelek do všech jejich hlavních, postranních i docela malinkých kapsiček. Nic. Prohlédla jsem i kapsy bund a přihrádky batůžků mých dcer. Nic. Klíče nebyly ani na polici v předsíni, ani na háčku za dveřmi, ani v košíku s rukavicemi, a šálami, dokonce ani ve velkém koši na čepice, ani nikde jinde jako třeba v kuchyni nebo na psacím stole v pokoji. Prostě nikde nebyly.

Byla jsem z toho nešťastná, smutná a cítila jsem i vztek. Zlobila jsem se na sebe, pro tak nemožnou roztržitost. Styděla jsem se, že tak velká holka ztratila klíče. Taky jsem prožívala úzkost, protože pokud se nenajdou, budeme muset vyměnit zámek na dveřích od bytu, což bude drahé. Ach jo? Kde by jen tak mohly být? Já přece klíče neztrácím. A tak jsem zase šla a zase hledala pro jistotu ještě jednou na všech těch místech, která jsem už jednou, jak jsem se domnívala, důkladně prohledala. Strávila jsem usilovným hledáním aspoň hodinu. Pro nic jiného jsem neměla smysl. Do ničeho jiného se mi nechtělo. Neměla jsem pokoj, dokud je nenajdu.

Vztekle a taky už trochu vyčerpaně jsem zasunula šuplík. Měla jsem toho dost. Už jsem hledala všude dvakrát, někde i třikrát. Nechala jsem toho a smutně jsem se zadívala z okna. Čeká mě manželovo káravé kázání, desítky dobrých doporučení od dcer, kam bych se všude ještě mohla podívat a já na ně budu

odpovídat, že už jsem se tam dívala... a pak budeme přemýšlet, ze které obálky vezmeme peníze na nový zámek. Asi to bude z domácnosti a já můžu na nové záclony do kuchyně zapomenout. Celá utrápená jsem se zvedla ze židle a šla pověsit prádlo. Mé myšlenky se pořád točily kolem hledání. Prý kdo hledá, najde... Bylo mi až špatně z té marnosti. Docela se mi třáslly ruce a žaludek se stáhl do poloviční velikosti.

Celý život je jedno velké hledání. Člověk pořád něco nebo někoho hledá. Svou osobní identitu, své místo ve škole, pak pozici v zaměstnání, ideálního partnera, správný čas k rozhodnutí, svůj způsob oblékání, hudební styl. Hledáme recepty dobrých jídel, vyhovující prášky na spaní nebo osvědčené metody, jak všechno rychle zvládnout. Hledáme Boha, a když ho najdeme, hledáme, jak se mu líbit. Odborně teologicky se tomu dokonce říká hledat jeho tvář. Hledání a nic než hledání.

Momentálně jsem hledala na sušáku místo, kam pověsit poslední vypraný kapesník. Taky jsem hledala, jak v této situaci zůstat klidná. Ještě trochu vztekla jsem protřepávala čtvereček bílého textilu a zkoušela posunout utěrky, aby se aspoň na kousek volného místa ještě vešel. Při této mechanické práci se mé myšlenky volně rozletěly. Stále ještě poletovaly kolem hledání. Prý kdo hledá, najde. To bych zrovna teď moc ráda viděla. Je vůbec ohledně hledání a nacházení v té Bibli ještě něco jiného? Určitě je toho tam spousta, jenže co z toho by mi právě nyní pomohlo? Přemítala jsem si v hlavě útržky různých příběhů a míst, kde se mluví o hledání, ale nic mi v myšlenkách neožívalo. Byly to jen nějaké známé věty. Až mi zazvonila výpověď zdánlivě nesouvisející: Bůh hledá ty, kdo ho budou uctívat.

Mé srdce zdeptané marným hledáním, nervozitou a strachem poskočilo. Bůh hledá. On taky hledá. Třeba hledá jako já, ne on pátrá určitě ještě usilovněji, než já sháním ty pitomé klíče, on hledá ještě daleko zuřivěji. Možná ho taky bolí břicho a třesou se mu ruce, když dlouho nemůže najít. Třeba taky nemá pokoj, dokud nenajde aspoň jednoho ochotného člověka k uctívání. Pak se mu uleví.

Musela jsem se posadit. Ta představa mě úplně zmohla. Slzy se mi tlačily do očí a v tu chvíli mi bylo úplně jedno, kam se poděly mé klíče. On hledá. Ale přitom by mohl tak snadno najít. Mohl by najít mne. Já bych mohla být nalezena a mohla bych přinést pokoj, úlevu a potěšení do Božího srdce. Nechala jsem se nalézt.

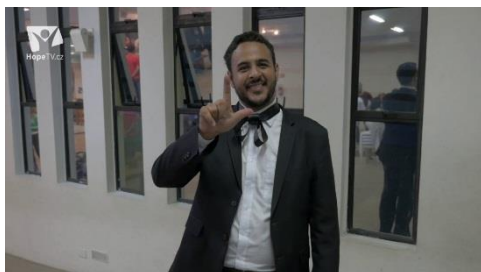
Klíče jsem našla odpoledne v postranní kapse kabelky, kterou jsem ráno prohledávala třikrát.

Každý rok vyrobí v Hope.TV řadu kvalitních pořadů. Jejich výroba stojí nemalé peníze a touhou je dostat je do povědomí co možná největšího počtu lidí. Primárně jde o to, aby se členové sboru dozvěděli, jaké mediální materiály církev poskytuje a mohli je využít k vlastní potřebě i k oslovení lidí v okolí. Proto vás budeme pravidelně informovat o nově vyrobených pořadech, přehled toho nejzajímavějšího, na čem Hope.TV právě pracuje a aktuální katalog stěžejních projektů.

J.Černohorský

Tanečnice, sportovkyně, veselá puberťačka... Měla před sebou život plný dobrodružství a nových zážitků. Stačí vteřina za volantem a všechno je jinak. O čem teď **Anička** sní?

V Brazílii slouží první hluchoněmý kazatel CASD. **Podívejte se** sami. A **sledujte**, jak se v Nigérii chtějí zapojit do evangelizace stovky dětí.

Od října začíná nové studijní čtvrtletí pořadu **Bible pro dnešek**. Po listu Galatským následuje dopis **Římanům** s podtitulem Spaseni jedině vírou. Jako průvodce jsme oslovili kazatele a učitele **Romana Macha**.

Některá výročí bývají smutná. Tak tomu bude i 1.10., kdy si připomeneme 65 let od zákazu Církve adventistů s.d. Pojdme společně zavzpomínat na rok 1952!

Martin Turčan v **Bibli pro dnešek** odpovídá na palčivé otázky: Přináší víra do **života** člověka pokoj a vyrovnanost? A jak poznat ve společenství lidí vedené **Duchem svatým**? Učte se s námi!

Máte svou rodinnou tradici, při které si v pátek večer zahajujete sobotu? Zajímalo vás někdy, jak to probíhá v jiných domovech? Pojdte s námi obletět svět a **Prožít klid** napříč kontinenty.

Jindra Černohorský přesouvá své facebookové živé přenosy ze čtvrtku na **neděli** 21. hodinu. Přichystejte si dotaz na téma "**Nemám smysl života**". Starší videa jsou stále k dispozici.

V seriálu **Majstrštyk** poodhalujeme tajemství starých obrazů. Co znamená rčení "Kdo si hraje s **kočkou**, bude poškrábán"? A kdo doopravdy vychází z **Lazarova** hrobu?

1256-5431/2/15

26 ZASTAVENÍ NEJEN NAD ŽIVOTEM

V NOVÉM SERIÁLU HGPETV.CZ

DŮKAZ O BOHU

VĚŘÍTE NA ZÁZRAKY?

LZE BOHA DOKÁZAT?

K ČEMU JE VÍRA?

Své zkušenosti a osobní víru v Boha s vámi sdílí pouliční misionář
a duchovní Kornelius Novak.

www.KorneliusNovak.cz
www.facebook.com/KorneliusNovak
www.HopeTV.cz

1256-5431/2/15

0000-200-1

10 nezapomenutelných myšlenek Jana Třísky aneb Jak žít šťastný život

1. „Když jsem četl Bibli, napočítal jsem v ní větu ‚Neboj se‘ třístapětašedesátkrát. Myslím, že je to připomínka na každý den, abychom žili beze strachu. Abychom skutečně ŽILI.“
2. „Tajemství životního úspěchu a štěstí není v tom, co děláš, ale jak to děláš. Ne v tom, co vidíš, ale jak se na to díváš. Ne v tom, co Ti přináší nebo odnáší život, ale jak dokážeš prožít každý jeho okamžik. O štěstí nebo neštěstí člověka nikdy nerozhoduje co, ale jak.“
3. „Slyšel jsem repliku, že člověk má jít do hrobu zhuntovanej. Nesouhlasím s tím. Člověk má jít do hrobu především vzdělanej. Proto se pořád učím. Duše smrtí neumírá.“
4. „Ostré slovo? Raději mlčím. Říkám si, že moudrý člověk má své myšlenky v hlavě, hlupák na jazyku.“
5. „Lépe je věřit a zklamat se, než prožít celý život bez naděje.“
6. „Všechno, co děláš z lásky, děláš dobře.“
7. „Když miluješ to, co děláš, nebo když miluješ to, co máš, v tu chvíli máš všechno, co v životě potřebuješ.“
8. „Když děláš věci s láskou, dáváš tím lidem ve svém okolí doživotní vzpomínku, že jsi tu pro ně byl.“
9. „Lidé se prý nemění. Já se snažím nebýt stejný. Naopak být každý den lepší.“
10. „Emigrace mě mnohému naučila. Zpočátku jsem prosil Boha, aby učinil můj život snazším. Časem jsem se naučil soustředit spíše na to, abych já byl silnějším. Nakonec jsem v Americe natočil čtyřicet čtyři filmů.“

Česko – Slovenské setkání v Lázech pod Makytou září 1991

Inzerce

Sháním knihu E.G.White – Dějiny vykoupení.

P.Chára